



Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.205/2023/30. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. január 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. május 10. napján kelt 29.B.350/2022/34. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott szabadságvesztés büntetését 11 (tizenegy) évre enyhíti.

A vádlott lakcíme: cím1 tartózkodási helyének megjelölését mellőzi és a fogvatartási helyét tényleges tartózkodási helyként jelöli meg, személyazonosító igazolvány száma: szigsz

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Terhelt1 vádlott által 2023. július 27. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 82.026 (nyolcvankettőezer-huszonhat) forint bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. május 10. napján kelt 29.B.350/2022/34. számú ítéletében Terheltl vádlottat emberölés büntettének kísérlete [Btk. 160. § (1) és (2) bekezdés d) pont] miatt – mint visszaesőt – 16 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház. A bíróság a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét kizárta. Rendelkezett továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[2] Az ítéletet az ügyészség tudomásul vette, ellene annak kihirdetésekor fellebbezést jelentett be Terheltl vádlott teljeskörűen, a védője pedig téves minősítés miatt és a büntetés enyhítése érdekében.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.422/2023/3. számú átiratában a bejelentett vádlotti és védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályokat megtartva járt el, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, figyelemmel volt a védekezés irányára és a védelmi indítványok teljesítésére is, amiket sürgősségűnek talált, indokoltan utasította el.

[5] A beszerzett bizonyítékokat egyenként és egymással összevetve megvizsgálta, mérlegelésének eredményéről maradéktalanul számot adva megindokolta, hogy a sértett bántalmazását elismerő, de beszámítási képesség hiányára, illetve jogos védelemre hivatkozó vádlotti nyilatkozattal szemben a tényállást miért a tanúvallomások adataira, szakértői vélemények és okirati bizonyítékok – köztük a kamerafelvételekről készült jelentések - tartalmára alapította. A tényállás megalapozott. A felmentésre irányuló vádlotti fellebbezés a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet, mert a bizonyítékok mikénti mérlegelésén keresztül valójában a tényállást támadja, amelynek megalapozottsága miatt, a felülmérlegelési tilalomba ütközik.

[6] A cselekmény jogi minősítése törvényes, azzal a pontosítással, hogy az eset összes körülményéből a vádlott egyenes ölési szándékára vonható következtetés. Helyesen hivatkozott arra a törvényszék, hogy nem merült fel olyan körülmény, amely csupán a bántalmazás szándékára utalt volna. Az ölési szándék tekintetében azonban nem eshetőleges, hanem egyenes szándék állapítható meg, mert ittas állapotú elkövető esetén a szándéktartalomra az alanyi oldal figyelmen kívül hagyásával a tárgyi oldal vizsgálata alapján vonható következtetés. A bántalmazás végrehajtása kitartóan, kifejezetten a fejre célzottan, életfontosságú szerv irányába, nagy és igen nagy erejű erőhatásokkal, ököllel, lábbal, ütés, rúgás, taposás útján történt, ismétlődő jelleggel, többször visszatérve a magatehetetlenül földön fekvő sértetthez. Ezekből a körülményekből az következik, hogy a vádlott a sértett halálát kívánva cselekedett. Különös tekintettel arra, hogy a sértett bántalmazásával nem önszántából hagyott fel, ha nem jelennek meg a szolgálaton kívüli rendőrök, a sértettet ugyanolyan módon tovább bántalmazta volna.

[7] A büntetés kiszabása során az enyhítő körülmények szinte súlytalanok. A vádlott fiatal felnőtt kora ellenére már több esetben volt - vagyon elleni erőszakos bűncselekmény miatt is - büntetve, visszaesőnek minősül. A kísérlet a vádlott részéről befejezettnek tekinthető, mert nem önként hagyott fel a bántalmazással és közeli volt, a sértett

életét csak a gyors és szakszerű orvosi beavatkozás mentette meg. A bűncselekmény elkövetése óta még két év sem telt el, ez az időmúlás, az akár életfogytig is terjedhető szabadságvesztéssel fenyegetett élet elleni bűncselekmény elkövetése esetén enyhítő körülményként nem értékelhető.

[8] Ezzel szemben több és nyomatékos súlyosító körülmény – pl. az önhibából eredő ittasság, a visszaesői minőséget megalapozó elítélésen túli büntetett előélet, a garázda elkövetési mód – állapítható meg a vádlott terhére. Téves az az ítéleti hivatkozás, hogy a vádlott felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt állt az elkövetéskor, mert addigra már - 2020. december 8. napján jogerősen - a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelésére sor került. Ellenben további súlyosító körülmény az, hogy a vádlott az ítélet [6] bekezdésben írt büntetőeljárás hatálya alatt követte el a jelen ügy tárgyát képező bűncselekményét.

[9] Mindezekre figyelemmel a középértéket kevéssel meghaladó tartamú határozott idejű fegyházbüntetés és az ahhoz igazodó maximális időtartamú közügyektől eltiltás kiszabása szükséges volt a büntetés céljának eléréséhez. Az enyhítésre nincs törvényes indok.

[10] Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, azzal a kiegészítéssel, hogy a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatósága a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontja alapján is kizárt.

[11] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 29.B.350/2022/34. számú ítéletét a fent hivatkozott helyesbítésekkel a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[12] A védő a fellebbezés írásbeli indokolásában a téves minősítés és enyhítés iránt bejelentett fellebbezést fenntartotta.

[13] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, a Be. 592. § (2) bekezdés a) pont alapján a tényállás hiányos, ugyanis nem tartalmazza sem az emberölés kísérlete, sem a minősített eset megállapításának feltételeit, olyan ténymegállapításokat, melyek ezen minősítésre utalnának, vagy ezt alátámasztanak, így a megállapított tényállás és a minősítés nem áll összhangban.

[14] Ezen túl az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés b) pont szerinti megalapozatlansági hibában is szenved, mert az részben felderítetlen, melynek kiküszöbölése érdekében indítványozta tárgyalás kitűzését és bizonyítás felvételét. A 3/2013 Büntető Jogegységi Határozat 2. pont B. alpont a) alpontjában részletezett alanyi tényezők vizsgálata körében a szándék kialakulásában szerepet játszanak az elkövető személyi tulajdonságai, ezért a személyiségvizsgálat a szándék megismerése szempontjából is fontos és ennek vizsgálata körében az elsőfokú bíróság indokolatlanul utasította el több bizonyítási indítványát is. Kiemelte e körben az alábbiakat:

[15] - A törvényszék nem idézte tanúként név2 orvost annak ellenére, hogy a vádlottat pszichiáterként nem gyermekkorában kezelte, ahogy a bíróság ítéletében szerepel. A rendelkezésre álló korábbi pszichiátriai iratok 2013. évi kezelésekről szólnak, ehhez képest jóval későbbi információforrásról lenne szó. A perben eljáró szakértők arra hivatkoztak, hogy nem találtak a poszttraumás stressz szindróma utóhatásaira utaló jeleket, azonban ennek ellentmond, hogy a név2 által kiállított igazolásban (nyomozati iratok 722. oldalt követően befűzve) ez a diagnózis szerepel. Ezen kérdés vizsgálata tehát nem mellőzhető, ez név2 tanúnak a szakértők jelenlétében történő kihallgatásával és iratok beszerzésével elvégezhető.

[16] - Indítványozta az előkészítő ülésen a szakértők elé tárni az ügyben releváns iratokat, illetve a 2023. március 6. napján tartott tárgyaláson azt, hogy a szakértők részére a bíróság ismertesse a terhelt bírósági szakban tett vallomását. E bizonyítási indítvány lényege az volt, hogy a bírósági eljárás során szerzett releváns bizonyítékokat tárja a bíróság a szakértők elé. Bár az előkészítő ülésen tett indítvány nem tér ki a terhelt vallomására, azonban ez ekkor még nem is létezett, mert a vádlott az előkészítő ülést követő tárgyaláson tett csak vallomást. Kitért arra is, hogy a tárgyaláson a jegyzőkönyv szerint 6 percig tartó szünet alatt a bíróság átadta a szakértőknek a négy rendőrtanú vallomását, így csak formálisan tett eleget a bíróság a bizonyítási indítványnak, illetve nem lett volna annak sem akadálya, hogy a bíróság a terhelt vallomását is a szakértők elé tárja. A szakértők utaltak arra, hogy a terheltekben idővel kialakulhat a börtönrutin, és a vallomásuk ezáltal torzulhat, azonban ezt a terhelti vallomás ismerete nélkül jelentették ki, ahogyan nem tudták értékelni a terheltnek a gyermekkorában átélt családi traumáról tett vallomását sem.

[17] - A pszichológus szakértő kirendelésére vonatkozó indítvány elutasításának az ítélet [54] bekezdésében kifejtett indokait sem osztotta. A bíróság a pszichológus szakértőnek feltenni indítványozott kérdéseket a pszichiáter szakértőknek rendelte feltenni és velük válaszoltatta meg azokat, mely a két nagyban elkülönülő tudományterület összemosása. Jelen ügyben nagy szerepe van a terhelt mentális állapota és motivációi feltárásának. Ezért már a nyomozás során indítványozta pszichológus szakértő kirendelését, mert a terhelt személyiségjegyeit, motivációit is részletesen vizsgálni kell.

[18] A terhelt mentális állapotának vizsgálata ezen ügyben kiemelt szerepet játszik, ezért indítványozta

- név2t a tárgyalásra idézni és tanúként kihallgatni az igazságügyi pszichiáter szakértők jelenlétében a terhelt tünetei, diagnózisa, kezelése, értelmi képessége, érzelmi, indulati élete, indulat- és belső agressziókezelése, alkalmazkodó-adaptációs képessége, személyiségfejlődésének és magatartásának kialakulását károsító előzményes organikus betegség/trauma, a környezetének a személyisége, magatartása, életvitele, illetve az esetleges személyiségfejlődés-torzulásának kialakulásában játszott szerepére vonatkozóan,

[19] - az ügyben igazságügyi pszichológus szakértő kirendelését a terhelt értelmi képessége, érzelmi, indulati élete, indulat- és belső agressziókezelése, alkalmazkodó-adaptációs képessége, motivációja, személyiségfejlődésének és magatartásának kialakulását károsító előzményes organikus betegsége/traumája, környezetének a személyisége, magatartása, életvitele, illetve az esetleges személyiségfejlődés-torzulásának kialakulásában

játszott szerepe, érzelmi kapcsolatrendszere, színlelése, szimulálása/disszimulálása vizsgálatára,

[20] - valamennyi iratnak (köztük a nyomozati iratok 722. oldalt követően befűzött név2 által kiállított igazolás, a terhelti és tanúkihallgatásokat tartalmazó tárgyalási jegyzőkönyvek, a rendőrtanúk vallomása) kellő határidő biztosítása mellett az ügyben eljáró igazságügyi elmeorvos szakértőknek átadását, hogy ezek fényében fenntartják-e szakvéleményüket, vagy azon változtatni kívánnak-e.

[21] Az 56/2007. BK vélemény II/4. pontja szerint a beszámítási képesség korlátozottsága enyhítő körülmény akkor is, ha a Btk. 17. § (2) bekezdésének alkalmazására nincs alap. Az a körülmény, hogy az elkövető elmeműködésének valamely sajátossága a bűncselekmény elkövetését megkönnyíthette, a büntetés kiszabásánál általában enyhítő körülmény lehet. Ezen körülmények vizsgálata az elsőfokú eljárásban elmaradt, illetve az elmeorvos-szakértői véleményből sem vonta le az elsőfokú bíróság a szükséges következtetéseket.

[22] A minősítés körében utalt arra, hogy

[23] - A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés tárgyi és alanyi feltételei nem állnak fent, melynek alátámasztására idézte a kommentárt és a bírói gyakorlatot alakító eseti döntéseket (BJD 2946., BJD 8882., BH2021.189., BH2015.147., BH2002. 343., BH 2008.205.). Az agyonverés – ellentétben például a tűzhalállal – nem predesztinálja a különös kegyetlenséget, jelen esetben olyan elhúzódó, kínzásnak megfelelő magatartásról nem beszélhetünk, ami a minősített eset megállapítását indokolná. A tanúk és a vádlott vallomásából, a videofelvételből arra lehet következtetni, hogy a cselekmény elkövetésekor a vádlott tudatborult állapotban volt, ami elsősorban nem az ittasság talaján alakult ki. Ezen állapotában nem lehet következtetést levonni arra, hogy a tudata átfogta a minősített eset megvalósulásának lehetőségét.

[24] - Az emberölés és az életveszélyt okozó testi sértés elhatárolása körében idézte a 3/2013. Büntető Jogegységi Határozatot, illetve fenntartotta, hogy a cselekmény előzményeiből, a terhelt fennálló tudatállapotából nem lehet arra következtetni, hogy vádlott tudata átfogta volna cselekménye következményét, kívánta vagy belenyugodott volna a halálos eredménybe. Kétségtelen, hogy bántalmazni akarta a sértettet, azonban ennél többre nem lehet megállapítást vonni, ezért álláspontja szerint hibás az ítélet [57] bekezdésében kifejtett érvelés. Az elsőfokon eljáró bíróság ugyanazon körülményekből, a támadás erejéből és számából vont le következtetést az alap- és a minősített eset megállapítására.

[25] Álláspontja szerint a cselekmény helyesen a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértésnek minősül.

[26] Terhelt1 vádlott a fellebbezés írásbeli indokolásában arra hivatkozott, hogy a tényállásban rögzített rövid idő, néhány perc alatt lezajlott, viszonylag nagyobb számú ütés, rúgás, taposás nem tekinthető a véghezvitel különösen kegyetlen módjának. Vitatta továbbá ölési szándékát. Azt hitte, hogy a testvérét bántalmazza, ezért hirtelen felindulásból

cselekedett. Mivel az események előtt a jelenlévőkkel konfliktusa volt, nem tudta az ismeretlen sértettet beazonosítani és nem tudta azt sem, hogy közeledése támadó vagy segítő jellegű, illetve közepes fokú alkoholos befolyásoltság állapotában nem tudta felmérni cselekménye súlyát sem. Álláspontja szerint a magatartása életveszélyt okozó testi sértésnek minősül. Indítványozta a kiszabott büntetés enyhítését.

[27] A nyilvános ülésen eljáró kirendelt védő a korábban, írásban előterjesztett bizonyítási indítványokat fenntartotta, perbeszédében lényegét tekintve megismételte a védői fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat.

[28] Terhelt1 vádlott csatlakozott a bizonyítási indítványok tekintetében a védő előterjesztéséhez, a saját védelmében megismételte az elsőfokú bírósági eljárásban, illetve a fellebbezés írásbeli indokolásában általa előadottakat, az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.

[29] A fellebbezések a büntetés enyhítésére irányulóan eredményre vezettek.

[30] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a Be. 590. § (2) és (10) bekezdés alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[31] A felülbírálat eredményeként az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségnek maradéktalanul eleget tett, valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerezett. Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos eljárási szabályok sem.

[32] A törvényszék kihallgatta tanúként sértett1 sértettet, a 3. számú tanút, tanú3t, tanú1et. A bizonyítási eljárás során a Be. 527. § (2) bekezdés b) pont alapján felolvasta az NN1 számmal jelölt tanút, a II. számú tanút, tanú4, tanú9, tanú10, tanú11, tanú12, tanú13 tanúkat és a Be. 527. § (1) bekezdés a) pont alapján tanú5 tanú nyomozás során tett vallomását. Részletesen meghallgatta az ügybe bevont szakértő1 és szakértő2 szakértőket.

[33] A törvényszék megidézte kihallgatása céljából tanúként tanú2t és tanú14t, akik a vádlott hozzátartozói, ezért a Be. 176. § (1) bekezdés a) pontban foglalt mentességi jog alapján a vallomástételt jogosan tagadták meg. tanú14 a nyomozás során is élt e jogával (nyomozati iratok 607-608. oldal), tanú2 viszont a nyomozás során vallomást tett (nyomozati iratok 559-565. oldal). tanú2 tanút a nyomozati eljárásban történt kihallgatásakor, 2021. július 11. napján, az akkor hatályos Be. 176. § alapján figyelmeztették, így közölték vele azt is, hogy a Be. 176. § (1) bekezdés d) pont szerint amennyiben a tanú, vallomást tesz, vallomása az adott vagy más ügyben bizonyítási eszközként akkor is felhasználható, ha a vallomástételt a későbbiekben megtagadja. A Be. 177. § (4) bekezdés akként rendelkezik, hogy a tanúnak az ügyben korábban tett tanúvallomása bizonyítási eszközként akkor is felhasználható, ha a tanú

a vallomástételt a későbbiekben megtagadja. De a törvény azt is kimondja, hogy ennek feltétele, hogy a tanúvallomásról készült jegyzőkönyvből a tanúzási figyelmeztetés és az arra adott válasz egyértelműen kitűnjön, a tanú vallomása e feltételnek is megfelel. Így a mentességi jog alapján vallomásmegtagadási jogával élő tanú2 tanúnak a nyomozás során tett vallomása az eljárási törvény rendelkezéseinek betartásával, a vallomás későbbi megtagadása ellenére felhasználható, az elsőfokú bírósági tárgyaláson a Be. 527. § (1) bekezdés b) pont alapján történt felolvasásra törvényesen került sor.

[34] A törvényszék a tárgyaláson ismertette mindazokat az okirati bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaznak, valamint lejátszotta a kamerafelvételt is.

[35] Az ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság ítéletének [20]-[22] és az [54] bekezdésben tanú2 tanú vonatkozásában szakértői bizonyítás felvételére, név2 tanúkenti kihallgatására, a vádlott vonatkozásában pszichológus szakértő kirendelésére irányulóan előterjesztett bizonyítási indítványok elutasításának indokait.

[36] A másodfokú eljárásban a védő több bizonyítási indítványt is előterjesztett, melyhez a vádlott is csatlakozott, az ezekről való döntéskor az ítéltábla figyelembe vette, hogy

[37] - A Be. 584. § (5) bekezdés értelmében a fellebbezésben olyan bizonyítást is lehet indítványozni, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság elutasított, tehát önmagában ezen körülmény nem zárta ki annak ismételt előterjesztését.

[38] - Be. 594. § értelmében bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében, vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak. A másodfokú bíróság mellőzi a bizonyítás felvételét olyan tényre nézve, amely a bűnösség megállapítását, a felmentést, az eljárás megszüntetését, a bűncselekmény minősítését, a büntetés kiszabását, illetve az intézkedés alkalmazását nem befolyásolta.

[39] A védő név2 tanúkenti kihallgatása és igazságügyi pszichológus szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványa okaként lényegében a 3/2013. Büntető Jogegységi Határozat 2. pont B. alpont a) alpontjában részletezett alanyi tényezők között felsorolt, az elkövető személyi tulajdonságainak és a személyiségvizsgálatnak a fontosságát jelölte meg. Már itt rámutat a másodfokú bíróság, hogy a jelen ügyben irányadó tényállásra és a vádlott ittasságára figyelemmel alkalmazandó III. számú Büntető Elvi Döntés értelmében az alanyi oldalon csupán az önhibából eredő leittasodás vonatkozásában van jelentősége, a minősítés körében az alanyi tényezők körében értékelt körülmények vizsgálata nem bír jelen ügyben jelentőséggel. Mindezekre tekintettel az alanyi tényezők körében értékelendő személyi tulajdonságok és személyiségvizsgálatra bizonyítás felvétele jelen ügy szempontjából nem szükséges. Másrészt kiemelendő, hogy az elsőfokú iratok 24. sorszám alatti, a benyújtó3 átirata szerint név2 gyermekpszichiáter a vádbeli cselekmény előtt mindösszesen két alkalommal kezelte a vádlottat, 2018. január 29. és február 19. napján, mely megegyezik a nyomozati iratok 495-505. oldali, a védő által hivatkozott NEAK kimutatás adataival is, így nem fedi a valóságot, hogy több mint egy évig állt ezen orvos kezelése alatt.

[40] A védő által indítványozott további bizonyítás, nevezetesen az ügyben eljáró igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény kiegészítése iránti indítvány sem alapos. A Be. 188. § (1) bekezdés értelmében, ha a bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, szakértőt kell alkalmazni. A szakértői véleményt a bizonyítás eszközei között szerepelteti a jogalkotó, a bíróság köteles megvizsgálni annak értékelésekor, hogy az a Be. 197. § (1) bekezdésben, az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 47. § (4) bekezdésben és az igazságügyi szakértői működésről szóló 31/2008. (XII. 31.) IRM rendelet 10. §-ban foglaltaknak megfelel-e. A szakértői vélemény e jogszabályi követelményeknek mindenben megfelelő.

[41] Az elmeorvos-szakértői véleményt készítő szakértők az írásbeli véleményeikben pontosan megjelölték, hogy milyen szakértői vizsgálatot végeztek, milyen vizsgálat módszert alkalmaztak, összefoglalták a szakmai ténymegállapításait, illetve a bírósági tárgyaláson meghallgatásuk alkalmával részletes felvilágosítást is adtak. Az igazságügyi elmeorvos szakértői véleményt készítő szakértők rendelkezésére állt a kórház 2013. szeptember 4. napján és 2017. szeptember 7. napján kelt orvosi irata, mely tartalmazza a vádlott által a gyermekkorában átélt családi traumára vonatkozó adatokat, a szakértők mindezt értékelve akként foglaltak állást, hogy a vádlott gyermekkori pszichotraumas tünetei a vizsgálatokor már nem voltak észlelhetők, erre a tárgyaláson is külön nyilatkoztak az elsőfokú iratok 26. számú jegyzőkönyv 18-19. oldalán, fenntartva, hogy a gyermekkori élményéből fakadó traumáját nem tudják poszttraumas stressz zavarként értékelni. A védő által hivatkozott, a nyomozati iratok 722. oldalt követően befűzött, név2 által kiállított igazolás kelte 2022. január 20. napja, mely a cselekmény elkövetése után fél évvel keletkezett, másrészt nem tartalmaz olyan nívumot, melyet a szakértők álláspontjuk kialakításakor ne ismertek volna. Az elsőfokú bíróság által beszerzett, a bírósági iratok 15., 17., 19. és 20. szám alatti orvosi iratokat a szakértők tárgyalási meghallgatása előtt a bíróság megküldte részükre, valamint a tárgyaláson a rendőr tanúk vallomását az elsőfokú bíróság a szakértők rendelkezésére bocsátotta, akik az iratokat áttanulmányozták és azok ismeretében is fenntartották szakvéleményüket.

[42] A vádlott által a tárgyaláson tett vallomás lényegét a védő ismertette a szakértőknek (elsőfokú iratok 26. számú jegyzőkönyv 21. oldal), a szakértők e körben is tettek nyilatkozatot, így a terhelti vallomás megküldése és erre figyelemmel a szakvélemény kiegészítése nem indokolt.

[43] Másrészt kiemelendő, hogy az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény tartalmaz megállapításokat a vádlott diszharmonikus személyiség szerkezetére és személyiségzavarára vonatkozóan, melyeket a büntetés kiszabása során értékelhet a bíróság, ezen szakértői megállapításokra figyelemmel sem volt indokolt pszichológus szakértői bizonyítás felvétele a másodfokú eljárásban.

[44] Fentiekre tekintettel a Be. 197. § (1) bekezdésben foglalt egyik feltétel - nem tartalmazza a szakvélemény jogszabályban előírt kötelező tartalmi elemeit, nem egyértelmű, önmagával, illetve a szakértő rendelkezésére bocsátott adatokkal ellentétes, vagy a helyességéhez nyomatékos kétség fér - sem állapítható meg, ezért az elmeorvos-szakértői vélemény kiegészítése a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem indokolt a tényállás tisztázásához.

[45] Ezért az ítéltábla a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította.

[46] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nincs.

[47] A másodfokú bíróság Terhelt1 vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat kiegészíti akként

[48] - a másodfokú iratok 29. szám alatti hivatalos feljegyzés alapján, hogy az elsőfokú ítélet [4] bekezdésben feltüntetett ítéletekkel kiszabott 1 év 3 hónap fk. fogházbüntetés végrehajtása még nem fejeződött be, a terhelt feltételes szabadságra bocsátása tárgyában döntés még nem született, a szabadságvesztés fennmaradó részének végrehajtása érdekében intézkedés még nem történt,

[49] - a bűnügyi nyilvántartás adatai alapján, hogy a [6] bekezdésben feltüntetett ítélet keltének időpontja 2021. június 9. napja.

[50] A felülbírálat eredményeképpen a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a) pont alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás hiányos. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében a tényállást kiegészítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján

- a [8] bekezdésben azzal, hogy Terhelt1 vádlottnak a cselekmény időpontjában a véralkohol-koncentrációja 1,75 g/l (ezrelék) volt, mely közepes fokú alkoholos befolyásoltságot eredményezett (szakértői vélemény nyomozati iratok 201-202. oldal),

[51] - a [13] bekezdésben, hogy a vádlott diszharmonikus személyiség szerkezetű, pszichopátiás életvezetésű egyén, alkalmazkodási, kötődési problémákkal, narcisztikus megnyilvánulásokkal, agresszióra való hajlammal. Viselkedése rejtőzködő, infantilis, flegmatikus, felelősség hárító, morális gyengeséggel. Személyiségzavara azonban állapot jellegű, betegségi szintet el nem érő, és korlátozó tényezőt nem jelent. (szakértői vélemény nyomozati iratok 241-243. oldal).

[52] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[53] Általános szabály, hogy az indokolásból nyomon követhetőnek kell lennie, hogy a tény- vagy jogkérdések tekintetében melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett, és amelyre a tényállást alapította. A Be. 167. § (3) bekezdés szerint a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító erejük. Ez a törvényi rendelkezés a bizonyítékok mérlegelésére, illetve annak szabadságára vonatkozó szabályt rögzít, mindig a bírói mérlegelés dönti el az adott bizonyítási eszköz jelentőségét és bizonyító

értékét. A Be. 167. § (4) bekezdés értelmében a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

[54] Az indokolási kötelezettség teljesítése vizsgálata körében a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék mérlegelő tevékenysége megfelelt a törvényi előírásoknak. Valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot számba vett, mérlegelése teljeskörű volt, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte.

[55] Részletesen kitért arra, miszerint kétséget kizáró módon igazolást nyert, hogy sértettl sértettet csak a vádlott bántalmazta, ezt maga a terhelt sem vitatta és minden tanú ekként nyilatkozott, valamint ez a kamerafelvétel alapján is igazolt. A vádlotti bántalmazás következtében szenvedte el a sértett azokat a sérüléseket, melyeket az igazságügyi orvosszakértő a véleményében megállapított és melyet a bíróság a tényállás alapjául el is fogadott.

[56] A törvényszék vizsgálat tárgyává tette a vádlott azon védekezését, miszerint azt hitte, hogy tanú14t támadás érte és ez vezethetett-e a sértettel szembeni agresszív magatartáshoz. E körben helyesen mutatott rá, hogy valamennyi tanú arról tett említést, hogy sértettl már akkor érkezett a helyszínre, mikor mindenki elhagyta a szórakozóhelyet, ő bizonyosan nem lépett fel tanú14val szemben, mert a sértett és a vele együtt érkező 3. számú tanú, valamint tanú1 és tanú3 is egyezően vallotta, hogy a sértett békítő szándékkal lépett a társasághoz, tehát a sértettel szembeni vádlotti fellépésnek ez nem lehetett oka.

[57] A cselekmény lezajlása több kamerafelvétel alapján egyértelműen rekonstruálható, mely cáfolja a vádlottnak a jogos védelem körében előadott, egyébként többször módosított és következetlen hivatkozásait is, így akár a sértett támadó, agresszív fellépésére, vagy a kés elővételére vonatkozóan, a törvényszék a vádlott ezen hivatkozásait alappal vetette el. A kamerafelvételen is jól látható, hogy a sértett az első ütést követően a földön fekszik, nem mozdul, így a vádlotti hivatkozással szemben, semmiféle támadó magatartástól a vádlott nem tarthatott.

[58] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megfelelt az általa elfogadott bizonyítékok tartalmának, azt a másodfokú bíróság a szakértői vélemények alapján a vádlott ittaságának mértéke és a szakértők által a személyiségjegyek körében tett megállapításokkal egészítette ki.

[59] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést Terheltl vádlott bűnösségére.

[60] A 3/2013. számú Büntető jogegységi határozatban foglaltaknak megfelelően az elkövetéskori tudattartalomra, az elkövető szándékára a tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezők vizsgálatának eredményeként vonható következtetés.

[61] Terheltl vádlott a cselekmény idején önhibából, alkohol által előidézett bódító hatás alatt volt, az irányadó tényállás is iratszerűen tartalmazza az ittas állapotban történt elkövetés tényét.

[62] Az ittas vagy bódult állapotban elkövetett bűncselekményekért való felelősségről szóló III. számú Büntető Elvi Döntés értelmében az alanyi oldalnak csupán az önhibából eredő leittasodás, nem pedig az ittas állapotban elkövetett bűncselekmény konkrét tényállása vonatkozásában van jelentősége. Azt kell tehát vizsgálni, hogy a terhelt leittasodása önhibából eredt-e, ez jelen ügyben kétséget kizáró módon megállapítható. Az önhibából ittas állapotba kerülő, és bűncselekmény tényállását megvalósító cselekményt elkövető személyt olyannak kell tekinteni, mintha annak beszámítási képessége lenne; következésképpen e törvényi rendelkezés folytán az ittas állapotban való elkövetés a cselekmény minősítésén mit sem változtat. A bíróságnak a minősítés körében azt kell vizsgálnia, hogy a bűncselekmény elkövetési körülményeinek elemzése alapján miként lenne az minősítendő az alanyi oldal teljessége esetén, ezt pedig csak a cselekmény tárgyi oldalának beható vizsgálata alapján lehet elbírálni.

[63] Ennek megfelelően az alanyi tényezők körében értékelt körülmények (így az elkövető személyi tulajdonságai, személyisége; a cselekményt kiváltó indítók; a cselekmény véghezvitelét megelőző pszichikus folyamat; az elkövetőnek a sértetthez fűződő kapcsolata) vizsgálata nem bír jelen ügyben jelentőséggel. Kizárólag a tárgyi oldal elemeinek elemzése alapján lehet állást foglalni az elkövető tudattartama tekintetében (BH1992. 739., BH1997. 565., BH2009. 3., BH2010. 289.).

[64] Az emberölés esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik. Az egyenes és az eshetőleges szándékosságot az eredményhez kapcsolódó „érzelmi elem” különbözteti meg egymástól. Az előrelátás - amely a szándékos elkövetésnek ún. „értelmi” oldala - mind az egyenes, mind az eshetőleges szándék esetében azonos: az elkövető magatartásának okozati összefüggését felismeri, tudatában felmerül a halál bekövetkezésének lehetősége. Különbség van azonban az eshetőleges és az egyenes szándék ún. „érzelmi” oldalán: a bűncselekmény egyenes szándékkal történt megvalósítása esetén az elkövető kívánja a következményeket, vagyis a következményekkel érzelmileg azonosul, míg az eshetőleges szándék esetén belenyugszik a következmények beállásába, eziránti közömbösség jellemzi.

[65] A tárgyi tényezők (a cselekmény elkövetéséhez használt eszköz; az elkövetés körülményei és módja; a sérülés helye és jellege; az elkövető kijelentései; az elkövetőnek a cselekmény elkövetése utáni magatartása) értékelése körében megállapítható az irányadó tényállás szerint, hogy

[66] - Terhelt1 vádlott a sértettet kizárólag a fején, tehát közismerten életfontosságú szerveket magában foglaló testrészén bántalmazta,

[67] - legalább 15 alkalommal érte a sértett fejét erőbehatás,

[68] - a sértett az első ütés után arccal az aszfaltozott úttestre esett és eszméletét veszítette,

[69] - a vádlott a sértettet kézzel ütötte, lábbal taposta és megrúgta,

[70] - az erőbehatások többsége nagy és igen nagy erejű is volt,

[71] - a vádlott a bántalmazást során, amikor a sértettet megpróbálták elhúzni mások az úttestről, visszatért és folytatta a sértett fejére mért ütést, rúgást és taposást, majd amikor a taxi elment a helyszínről, ismét visszatért a sértetthez és négyszer fejbe rúgta,

[72] - a vádlotti cselekmény a helyszínen megjelent szolgálaton kívüli rendőrök közbelépésére fejeződött be,

[73] - a vádlott a helyszínről elmenekült, őt a közelben fogták el,

[74] - a bántalmazás eredményeképpen a sértett többrendbeli sérülést szenvedett, többek között a fej és a jobb arcfél többszörös zúzódását, a jobb szemöldök repesztett sebzését, a jobb szemgolyó zúzódását, a jobb fülkagyló zúzódását és bevérzését, az orr zúzódását, a koponyán belül keményburok alatti bevérzést, lágyburok közti vérzést, a jobb járomív többszörös törését, a jobb arcüreg elülső, oldalsó és középső falának lépcsőzetes törését és a jobb rostacsont törését,

[75] - a sérülések közül az arc csontos részeinek törése, a koponyaűri sérülések, a szemgolyó zúzódása és a vérbelehelés gyógytartama 8 napon túli, a tényleges gyógytartam együttesen 3 hónapra tehető, a koponyaűrön belüli sérülések életveszélyesnek minősülnek.

[76] A tárgyi oldal előbbieken felsorolt elemei cáfolják a vádlott védekezését, miszerint csupán testi sérülés okozására irányuló szándékkal bántalmazta a sértettet, mindezen körülményekből egyértelmű következtetés vonható a testi sértést meghaladó, azon túlmutató, élet elleni elkövetési szándékkal történő cselekményre.

[77] Terhelt1 vádlott felismerte magatartása okozati összefüggését, lehetséges következményét, miszerint a bántalmazás a sértett halálát okozhatja. Tudatában felmerült a halál bekövetkezésének lehetősége és kívánta is a következményeket, vagyis a következményekkel érzelmileg azonosult. Ezért a tényállásban foglalt élet elleni magatartása – szemben az elsőfokú bíróság ítéleti megállapításával – nem eshetőleges, hanem egyenes szándékkal megvalósított emberölés kísérleteként minősülő.

[78] Mindezek alapján a vádlott és a védő eltérő - életveszélyt okozó testi sértés büntette – minősítés megállapítását célzó fellebbezései nem vezettek eredményre.

[79] A különös kegyetlenség megítélése körében a 3/2013. Büntető jogegységi határozat szerint az elkövető tudatának az elkövetés idején át kell fognia a végrehajtás különös kegyetlenségét. A tudattartalomra a sérülések számából, a bántalmazás hosszantartó, elhúzódó voltából, a sértett látható szenvedéséből, illetőleg a sértettnek a végrehajtás ideje alatt tanúsított magatartásából vonható következtetés, mely nem szakértői feladat, hanem a bíróság kompetenciája.

[80] A különös kegyetlenség fogalma alá - az ölési cselekmény tárgyi oldalról nézve - az átlagost lényegesen meghaladó szenvedéssel járó, rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával vagy az elkövető emberi mivoltából kivetkőzve véghezvitt ölési cselekmények vonhatók (BH2003. 485., BH2015. 147., BH2015. 2.). Annak nincs jelentősége, hogy a sértett eszméletlensége folytán ténylegesen elviselt-e fájdalomérzetet (BH2003. 141., BH2007. 34.).

[81] A vádlott a cselekményt különösen kitartó szándékkal követte el, hiszen megszokásokkal, három alkalommal tért vissza a beton útesten fekvő, magatehetetlen sértetthez és artikulálatlan hangon kiabálva, kezeivel hadonászva, válogatott módon, felváltva ütötte-taposta-rúgta az akkor már mozdulatlanul fekvő, érdemi ellenállást és védekezést nem kifejtő sértett fejét, melytől az sem riasztotta vissza, hogy a kereszteződésben körülötte emberek voltak és számos gépjármű haladt el. Mindezekből arra lehet következtetni, hogy Terhelt1 vádlott az egyenes szándékú emberölést kirívó brutalitással, a társadalmi közfelfogás szerinti elembertelenedett módon fejtette ki, mely a másodfokú bíróság álláspontja szerint is alkalmas a különös kegyetlen minősítő körülmény megállapítására.

[82] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A bíróság feladata az ítélezés során olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és alanyi társadalomra veszélyességére is.

[83] A büntetési célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[84] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket nagyrészt helyesen ismerte fel. Azt az ítéltábla annyiban pontosítja, hogy

[85] - Ha az elkövető az ellene folyamatban levő büntetőeljárás hatálya alatt, erről tudva követi el a bűncselekményt, és ebből az előző eljárás eredményétől függetlenül a személyének fokozott veszélyességére lehet következtetni, a büntetőeljárás hatálya alatt történt bűnelkövetés súlyosító körülmény (56/2007. BK vélemény II/2. pont). Az elsőfokú ítélet [6] bekezdésben feltüntetett ítéletben elbírált cselekmény elkövetési ideje: 2019. augusztus 15., az ítélet kelte: 2021. június 9. napja, jogereje: 2021. november 25. napja. Így a vádlott a 2021. július 10. napján megvalósított élet elleni bűncselekmény elkövetésekor bizonyosan tudatában volt az ellene folyó büntetőeljárás tényének, ennek ellenére követett el újabb bűncselekményt, ezért a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés súlyosító körülményként értékelendő.

[86] - További súlyosító körülmény, hogy a visszaesést megalapozó büntetésen kívül is büntetve volt (56/2007. BK vélemény II/2. pont).

[87] - A bűncselekmény tárgyi súlyát nagymértékben a cselekmény káros következményei határozzák meg, mely káros következmény lehet gyógytartammal jellemezhető sérülés is (56/2007. BK vélemény III/3. pont). Az eredményt el nem érő sérelem, így például az emberölés kísérleténél a tényleges sérülés – mely jelen esetben életveszélyes sérülés, melynek tényleges gyógytartama három hónap – ugyan nem súlyosító, de csökkenti a kísérlet enyhítő hatását, ahogyan az is, hogy a kísérlet befejezett és közeli, így annak nyomatéka kisebb súlyú. (56/2007. BK vélemény III/1. pont).

[88] - A vádlott személyiség szerkezete, mely a bűncselekmény elkövetését megkönnyíthette, a büntetés kiszabásánál enyhítő körülményként értékelendő (56/2007. BK vélemény II/4. pont).

[89] - A törvényszék az 56/2007. BK vélemény II/2. pont alapján súlyosító körülményként értékelte a más ügyben alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetést. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában rámutatott, hogy a cselekmény elkövetését - mely 2021. július 10. napja - megelőzően, 2020. december 8. napján a törvényszék ítéletének [4] bekezdésében feltüntetett ítélet már jogerősen elrendelte a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtását, ennek folytán az elkövetéskor a felfüggesztett büntetéshez fűződő jogkövetkezmény már volt nem alkalmazható, de a korábbi elítélés ténye nem marad értékelés nélkül, mivel a büntetett előélet és a visszaesői minőség súlyosító körülményként értékelésre került.

[90] A törvényszék helyesen állapította meg a vádlott visszaesői minőségét, az ítélet [4] bekezdésében feltüntetett ítélet jogerőre emelkedésének időpontjára figyelemmel, ugyanis a visszaesői minőség megállapítását nemcsak a korábbi szándékos bűncselekmény miatt kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés kitöltésétől vagy végrehajthatósága megszűnésétől, hanem az ítélet jogerőre emelkedésétől számított három éven belüli újabb szándékos bűncselekmény elkövetése is megalapozza (BH2005. 199., BH2018. 75.).

[91] A bíróság által Terhelt1 vádlott terhén megállapított bűncselekményt a törvény tíz évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegeti. A törvényalkotó a különös részben szereplő büntetési tételkeret meghatározásával - a társadalmi értékrendet is közvetítve - az elkövetett magatartást a legsúlyosabb bűncselekmények között helyezte el.

[92] Terhelt1 vádlott alanyi társadalomra veszélyességének vizsgálatánál kiemelés érdemel, hogy büntetett előéletű, visszaeső, korábban két alkalommal vagyon elleni erőszakos bűncselekmény miatt ítélték el.

[93] A másodfokú bíróság álláspontja szerint Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés eltúlzott, a vádlott és a védő enyhítésre irányuló fellebbezését az ítéltábla alaposnak találta. E körben az ítéltábla kiemelten értékelte a cselekmény kísérleti szakban megrekedését és annak indulati jellegét, valamint nyomatékos enyhítő

körülményként azt, hogy a vádlott az elkövetéskor 20 éves volt, melyet a bíróság helytállóan felsorolt a büntetés kiszabása körében - mint fiatal felnőtt kort -, de annak nyomatékát nem megfelelő súllyal vette figyelembe. A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú ítéletben kiszabott szabadságvesztés büntetésnél rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés is elégséges a büntetési célok elérése érdekében ahhoz, hogy az elkövető és a társadalom más tagjai számára a jogkövető magatartás tanúsítását előmozdítsa. Ezért a szabadságvesztés büntetés tartamát – a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyása mellett - 11 évre enyhítette.

[94] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát törvényesen határozta meg. A feltételes szabadságra bocsátás kizárásáról is megfelelően rendelkezett, azt a másodfokú bíróság annyiban

[95] - kiegészíti, hogy annak jogszabályi alapjaként felhívja a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontját is, mivel megállapítható, hogy a XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 8.Fk.XXI.1171/2019/29. számú ítéletével - mely a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 21.Fkf.10236/2020/10. számú végzésével emelkedett jogerőre 2020. december 8. napján - kiszabott 1 év 3 hónap fk. fogházbüntetés végrehajtása még nem fejeződött be, a terhelt feltételes szabadságra bocsátása tárgyában döntés még nem született, a szabadságvesztés fennmaradó részének végrehajtása érdekében intézkedés még nem történt,

[96] - pontosítja, hogy az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályhely helyesen a Btk. 38. § (4) bekezdés e) pont eb) alpont.

[97] Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezések megfelelnek a jogszabályi rendelkezéseknek.

[98] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül a másodfokú iratok 30-II. sorszám alatti nyilvántartási adatok alapján helyesbítette a vádlott lakcímét, tartózkodási helyének megjelölését mellőzte és a fogvatartási helyét tényleges tartózkodási helyként jelölte meg, valamint feltüntette a személyazonosító igazolványának számát.

[99] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[100] Az elsőfokú bíróság az ítélet kihirdetését követően, a 2023. május 10. napján kelt 29.B.350/2022/34-I. számú végzéssel - mely a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bpkf.10577/2023/3. számú végzéssel 2023. július 7. napján vált véglegessé - Terhelt1 vádlott letartóztatását elrendelte a másodfokú eljárás befejezéséig, de legfeljebb a nem jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartamáig. A büntetés-végrehajtás nyilvántartási adatai alapján a kényszerintézkedés foganatbavételére 2023. július 27. napján került sor, a másodfokú bíróság ezen időponttól az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról rendelkezett a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdés alapján.

[101] A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések enyhítésre irányulóan eredményre vezettek, ezért a másodfokú bíróság a Be. 613. § (2) bekezdés a) pont alapján mentesítette a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült büntügyi költség megfizetése alól.

[102] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2024. január 17.

dr. Szalai Géza s.k. dr. Sárecz Szabina Martina s.k. dr. Zsótér Zsuzsanna s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2023. május 10. napján kelt 29.B.350/2022/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.205/2023/30. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2024. január 17. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. január 17.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: